

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

EL CATALANISME DE "GENT D'ARA"

Fent el ninot

ENSENYANT L'ORELLA

Els senyors que confeccionen aquesta publicació, que es titula nacionalista, no perden ocasió de criticar al nostre Ajuntament i a tothom qui més o menys directament s'hi relaciona, sense tenir en compte ni els mitjans empleats, ni la manera de emplear-los; i així com un dia, amb notable grosseria, diuen del castellà *llengua estrangera*, un altre dia fan el joc i segueixen l'inspiració del més rabiós anticatalà que hom hagi conegut; i en parlar de *foragitar* el caciquisme (paraula que ja no fa efecte a ningú i que ells, els regionalistes intervencionistes de l'Estat *estranger*, han acreditat en els seus costums i pràctiques polítiques, sense adonar-se que en el nostre districte l'hem patit una colla d'anys a les ordres immediates d'aquell cèlebre Plaça, l'autor de la teoria del marge), es dolent, en un article del diumenge passat, parlant d'higiene pública, de que l'Alcaldia no hagi complert ordres del Governador Civil, *el Cònsul d'Espanya*, com diuen ells ridícolament. I en aquest punt sí que hi hem de fer repeu.

L'article esmentat plora llàgrimes de dolor, perquè un senyor *foraster*, el senyor Pons i Balmes, no ha pogut lograr, gràcies a l'energia de la Junta de Sanitat, que amb l'escusa de venir a fer una feina, per a quina capacitació científica nosaltres, i probablement la mateixa Junta té fetes les seves reserves mentals, *pesqui un sòu* que no està en relació amb la feina que dona. I ara vé el bo de la qüestió. Els nacionalistes (?) de «Gent d'Ara», no s'adonen d'aquest assumpte, que ja té dos o

tres anys d'existència, fins que un altre senyor,—el senyor Comandant militar de la plaça *nada menos*,—ressentit particularment amb el metge de l'Alcaldia i fins amb el mateix Alcalde, en lloc d'ésser auxiliar eficaç de la Junta local de Sanitat, denunciant els casos infecciosos per a la seva persecució, agafa dematí i tarda el tren i comença a produir denúncia darrera denúncia, a l'efecte d'emparar al Sr. Pons, qui té la pretensió d'exigir 50 duros de sòu cada mes per a complir un servei setmanal d'una hora escassa. I un cop aquest senyor Pons vé a fer el ridícol servei, per més que les enfermetats han anat en augment en la població civil i militar per les condicions en que es practica, per l'autoritat esmentada no tenim notícia que s'hagi fet cap més denúncia al Governador, i són en reduir nombre les produïdes a la Junta de Sanitat, el què és d'una eloqüència extraordinària.

I tornant a ço que dèiem de bell començament, els nacionalistes *estrangers* de «Gent d'Ara», servint d'escambell per a satisfer odis personals, mal siguin aquests de gent *estrangera*; i altres senyors, perjudicant la serietat de llur càrrec, produint un motiu de pertorbació en intervenir en les qüestions polítiques locals!...

Celebraríem de debò, no s'ens donés més motiu per a parlar d'aquest assumpte en rebatre articles com el que motiva aquestes ratlles, puix que tots els autors d'aquest afer, parodiem la feta d'aquell ase disfressat de persona: ENSENYEN L'ORELLA.

Ja suposaven que totes aquelles bravates de l'incomensurable Esteve Camillo, director de palla de «Gent d'Ara» s'esvairien com el fum.

Ens plau que el president dels regionalistes de Granollers, si es nega a pagar uus arbitres municipals, sia sols momentàniament i que tingui la certesa de que no ha d'ésser una excepció. D'acord, fideuer amic; ja ho dèiem en el darrer nombre de EL DEMÓCRATA que pagaries fins l'últim cèntim. Coneixem el teu *patriotisme!*

I ara, anem a comptes. Embusteros, nó, Estevet amic. Tenim una memòria, que... que *bueno*; per sí sola és capàs de fer-te giravoltar aquesta carbassa que cobreixes amb *tarot* els dies de festa.

Un dels dies del mes de Maig de l'any 1919, en ocasió d'haver nomenat agent executiu a en Gregori Font per a l'efectivitat de les quotes impagades del *reparto*, l'Esteve Camillo Mustarós —actual director de palla de «Gent d'Ara»—va personar-se a les oficines municipals, demanant que se li rebaixessin de la seva quota els apremis que importaven unes poques pessetes. Va dir-se-li, per un empleat de l'Ajuntament, que tornés a la tarda, de cinc a sis, i aleshores se'l va invitar que passés al despatx de l'Alcaldia, on s'hi trobava el senyor batlle, que ho era en Paulí Torras, qui, atent a les súpriques de l'Esteve Camillo, va gestionar i aconseguí que se li condonessin els apremis.

Com és natural, tenim proves *materials* de ço que diem, lamentant la manca de memòria de l'Esteve Camillo, que el porta, com sempre, a fer el paper de *ninot*.

Es un predestinat!